

Daniel Kitabı - Yüz On Səkkizinci

Yerusəlimə Peyğəmbərlik Xəbərdarlığı: Axırzaman Hadisələrinin Simvolik Təsviri

Jeff Pippenger

2024-03-05

Qüds üzərinə gələcək bəlaları elan edərək “Yerusəlimin küçələrində aşağı-yuxarı gəzən” adamın bəyan etdiyi 63-cü ildən 70-ci ilə qədər olan yeddi illik xəbərdarlıq, əvvəlcə Məsihin xidməti zamanı üç il yarım, sonra isə şagirdlərin xidməti zamanı üç il yarım müddətində Yerusəlimə verilmiş xəbərdarlıqla əvvəlcədən təmsal edilmişdi. Əvvəlki məqalələr artıq göstərmişdir ki, Yerusəlimin məhvi çarxında, yaxud daha sonra Stefanın daşqalaq edilməsində baş verə bilərdi, lakin Allahın uzunmüddətli səbir və təhəmmülü şəhər və xalq üzərində Onun hökmünü təxirə saldı.

“Və ‘o, kimin üzərinə düşərsə, onu toz halına salacaqdır.’ Məsihi rədd edən xalq tezliklə öz şəhərlərinin və öz millətlərinin məhv edildiyini görəcəkdilər. Onların izzəti qırılacaq və külək önündəki toz kimi səpələnəcəkdilər. Bəs Yəhudiləri məhv edən nə idi? Bu, əgər onun üzərində bina etsəydilər, onların güvənliyi olacaq olan Qaya idi. Bu, xor görülmüş Allahın yaxşılığı, rədd edilmiş salehlik, sayılmamış mərhəmət idi. İnsanlar özlərini Allaha qarşı qoydular və onların xilas olacaq hər şey onların məhvinə çevrildi. Allahın həyat üçün təyin etdiyi hər şeyi onlar ölümə səbəb olan hesab etdilər. Yəhudilərin Məsihi çarmıxa çəkməsində Yerusəlimin məhvi də ehtiva olunurdu. Qolqotada tökülən qan onları bu dünya və gələcək dünya üçün fəlakətə batıran ağırlıq oldu. Allahın lütfünü rədd edənlərin üzərinə hökm düşəcəyi o böyük son gündə də belə olacaq. Onların büdrəmə qayasını olan Məsih o zaman onlara intiqam alan bir dağ kimi görünəcək. Onun simasının izzəti, salehlər üçün həyat olan həmin izzət, pislər üçün yandırıcı-yaxan bir od olacaq. Rədd edilmiş məhəbbətə, xor görülmüş lütfə görə günahkar məhv ediləcəkdir.”

“Çoxlu misallar və təkrar olunan xəbərdarlıqlarla İsa Allah Oğlunu rədd etməyin yəhudilər üçün nə ilə nəticələncəyini göstərdi. Bu sözlərlə O, hər dövrdə Onu Öz Xilaskarı kimi qəbul etməkdən imtina edənlərin hamısına müraciət edirdi. Hər bir xəbərdarlıq onlar üçündür. Murdar edilmiş məbəd, itaətsiz oğul, yalançı bağbanlar, həqarətli inşaatçılar — bunların hər birinin qarşılığı hər bir günahkarın təcrübəsində vardır. Əgər o, tövbə etməzsə, onların qabaqcadan işarə etdiyi aqibət onun olacaqdır.” The Desire of Ages, 600.

Həmin adamın Yerusəlimə şəhadət etdiyi yeddiillik dövr, birinci mühasirə zamanı min iki yüz altmış gündən ibarət iki bərabər dövrə bölünmüşdü. O yeddi il Yerusəlimin məhvinin təmsili idi, Məsihin və şagirdlərin xidmətinin yeddi ili isə Yerusəlimin məhvinin başlanğıcını təmsil edirdi; İsa isə sonu həmişə başlanğıcla təsvir edir. Həmin yeddi il, həmçinin, min iki yüz altmış illik iki bərabər dövrə bölünmüş şimal padşahlığına qarşı olan “yeddi vaxt” ilə də öncədən göstərilmişdi.

Müasir Roma bütperəst və papalıq Romanın həm hərfi, həm də ruhani Yerusəlimi tapdalaması tarixini təkrar etdikdə və Müasir Roma 63-cü ildən 70-ci ilədək xəbərdarlıq vermiş həmin adamın iki dövrə aid iki tarixi təkrar etdikdə və müasir Roma Məsihin və şagirdlərin üç il yarım ərzində

Yerusəlimə girib-çıxdıqları iki dövrün təmsil etdiyi tarixi təkrar etdikdə, axır günlərdə, hərçənd “artıq vaxt yoxdur”, yenə də iki fərqli dövr zahir olacaqdır.

Bu iki dövrdən sonuncusu, Müasir Romanın tezliklə qüvvəyə minəcək bazar günü qanunu zamanı ölümçül yarası sağaldıqdan sonra möminlərə qarşı son təqibini həyata keçirdiyi rəmzi qırx iki ayardır. Həmin rəmzi qırx iki ay iki dövrdən ikincisidir və müasir Romanın icraedici mühakiməsi dövrüdür. Bu dövrdən əvvəl Laodikiyalı Adventizmdə yaşayanların araşdırıcı mühakiməsi gəlir.

Həqiqi Yerusəlimə xəbərdarlığı təqdim edən adam Titusun mühasirəsi zamanı öldü. O, dağıntı zamanı deyil, dağıntıdan əvvəl gələn mühasirə zamanı öldü; çünki Yerusəlimin dağıdılması zamanı bir nəfər də olsun məsihçi ölmədi.

“Yeddi il ərzində bir adam Yerusəlimin küçələri ilə o yana-bu yana gedərək şəhərin başına gələcək bəlaları elan etməyə davam etdi. Gündüz də, gecə də o, bu vəhşi mərsiyəni təkrarlayırdı: ‘Şərqdən bir səs! qərbdən bir səs! dörd küləkdən bir səs! Yerusəlimə və məbədə qarşı bir səs! bəy-gəlinlərə qarşı bir səs! bütün xalqa qarşı bir səs!’—Ibid. Bu qərrib varlıq həbs edildi və qamçılandı, lakin onun dodaqlarından heç bir şikayət çıxmadı. Təhqirə və pis rəftara o, yalnız belə cavab verirdi: ‘Vay, vay Yerusəlimin halına!’ ‘vay, vay onun sakinlərinin halına!’ Onun xəbərdarlıq fəryadı, öncədən xəbər verdiyi mühasirədə öldürülənədən kəsilmədi.” The Great Controversy, 29, 30.

Bu adam mühasirə zamanı öldü, lakin son məhvdə deyil; son məhv isə möhlətin bağlanması və son yeddi bəlanı təmsil edir. Buna görə də, həmin adam ilk mühasirə zamanı Yerusəlimi tərk etmək barədə olan xəbərin bir rəmzidir. O zaman məsihçilər qaçdılar və ilk üç il yarım ərzində bu adam Yerusəlimdə ölməyən bir qrupun rəmzi idi; ikinci üç il yarım ərzində isə möhlətin bağlanmasından əvvəl ölən son məsihçilərin rəmzidir. Birinci dövrdə o, yüz qırx dörd mini müəyyən edir, ikinci üç il yarım dövrə isə ikinci dövr ərzində ölən böyük izdihamı təmsil edir.

Həmin adamın xəbəri tarixçi tərəfindən qeydə alındı və o, altı səsle təmsil olundu. Nəhayət həbs edildikdə, onun yeddinci və son xəbəri Yerusəlimə və onun sakinlərinə “vay, vay” oldu. Qeydə alınan ilk “səs” “şərqdən gələn bir səs” idi, onun son xəbəri isə “vay” idi. Onun xəbərinin ilk ünsürü və xəbərinin son ünsürü İslamı təmsil edən Müqəddəs Kitab rəmzi idi, çünki İslam Müqəddəs Kitabda “şərqi” övladlarıdır və onlar “şərq küləyi” ilə təmsil olunurlar. Son xəbərində “vay” sözünün təkrarlanması Müasir Babilin sonunu əks etdirir; həmin zaman yer üzünün padşahları üç dəfə: “Vay, vay o böyük şəhərə”, — deyə fəryad edirlər. Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki üç ayədə “təəssüf” kimi tərcümə edilən yunan sözü, səkkizinci fəslin on üçüncü ayəsində “vay” kimi tərcümə olunur.

Və mən baxdım, göyün ortası ilə uçan bir mələyi gördüm və eşitdim ki, o, uca səsle deyirdi: “Vay, vay, vay yer üzündə yaşayanların halına, çünki hələ şeypur çalmalı olan o üç mələyin şeypurunun digər səsləri vardır!” Vəhy 8:13.

Kişinin “vay, vay” bəyanı üç vayın üçqat tətbiqini təmsil edir; çünki birinci Vayın ünsürləri, ikinci Vayın ünsürləri ilə “sətir üstünə sətir” birləşərək üçüncü Vayın ünsürlərini müəyyən edir; eləcə də on səkkizinci fəsilə yer üzünün padşahlarının “vay, vay” sözünü üç dəfə ifadə etməsi, birinci və ikinci Vaylarla təsbit olunduğu kimi, üçüncü Vayı təmsil edir. Kişinin xəbərinin başlanğıcı və

sonu, üçüncü Vayın İslam xəbərinin timsalı idi.

Onun xəbərinin ilk ifadəsi “şərq”dən gələn bir səs idi və “şərq” İslamın rəmzidir, lakin bu, həm də şərqdə züfur edən möhürləyən mələyin kimliyinin müəyyən edilməsidir.

Bundan sonra yerin dörd bucağında dayanmış, yerin dörd küləyini tutan dörd mələyi gördüm ki, külək nə yerin üstünə, nə dənizin üstünə, nə də hər hansı bir ağacın üstünə əssin. Və şərqdən yüksələn başqa bir mələk gördüm; onun əlində diri Allahın möhürü var idi. O, yerə və dənizə zərər vermək səlahiyyəti verilmiş o dörd mələyə uca səslə fəryad edib dedi: Allahımızın qullarını alınlarından möhürləyincəyədək nə yerə, nə dənizə, nə də ağaclara zərər yetirin. Və möhürlənənlərin sayını eşitdim: İsrail övladlarının bütün qəbilələrindən yüz qırx dörd min nəfər möhürlənmişdi. Vəhy 7:1–4.

Karmel dağında İlyasın hekayəsində, o dənizə baxıb bir bulud gördüyü zaman qərbə doğru baxırdı, çünki Karmel dağı Aralıq dənizinin yaxınlığında yerləşir.

Yeddinci dəfə oldu ki, o dedi: Bax, dənizdən insan əlinə bənzər kiçik bir bulud qalxır. O dedi: Get, Axava de: “Arabani hazırla və aşağı en ki, yağış səni saxlamasın.” 1 Padşahlar 18:44.

İlyas Aralıq dənizi istiqamətində, qərbə tərəf baxmış olardı. Luka on ikinci fəsildə Məsih Öz xəbərinin bölünmə xəbəri olduğunu bildirir.

Eləmi güman edirsiniz ki, Mən yer üzünə sülh gətirməyə gəlmişəm? Sizə deyirəm: Xeyr, əksinə, ayrılıq gətirməyə. Çünki bundan sonra bir evdə beş nəfər bölünmüş olacaq: üç nəfər ikisinin əleyhinə, iki nəfər də üçünün əleyhinə. Ata oğula qarşı, oğul da ataya qarşı; ana qızı qarşı, qız da anaya qarşı; qaynana gəlinə qarşı, gəlin də qaynanaya qarşı bölünəcək. O, xalqa yenə dedi: Qərbdən bir bulud qalxdığını gördüyünüz zaman dərhal deyirsiniz: “Yağış gəlir”; və elə də olur. Cənub küləyinin əsdiyini gördüyünüz zaman deyirsiniz: “İsti olacaq”; və elə də olur. Ey münafiqlər! Siz göyün və yerin zahiri görünüşünü ayırd edə bilərsiniz; bəs necə olur ki, bu zamanı ayırd edə bilmirsiniz? Luka 12:51–56.

Qüdsə göndərilən elçinin xəbəri Alfa və Omeqanın imzasını daşıyır; çünki başlanğıc və son üçüncü Vayın İslamını müəyyən edir və “şərq”in səsi ilə eyni zamanda İslamın xəbərini möhürləmə xəbəri kimi müəyyən edir. “Qərb”dən gələn “ikinci səs” axır yağışı müəyyən edir; bu isə son yağışdır və bütün peyğəmbərlər axır zamanlara müraciət edirlər. “Qərb”in xəbəri, iki sinif ibadət edən meydana gətirən axır yağış xəbərinin rəmzidir. Siniflərdən biri axır yağış xəbərini tanıya bilmir, çünki onlar “bu vaxtı ayırd etməirlər.”

Elçinin xəbərinin növbəti ünsürü “dörd küləyin” səsidir; bu, həm möhürləmə xəbəridir, həm də üçüncü Vay ilə təmsil olunan İslamın qəzəbli atının xəbəridir. Növbəti ünsür Yerusəlimə və məbədə qarşıdır; beləliklə, o, xilas iddialarını Məsihdə deyil, məbəddə və Allahın seçilmiş xalqı olaraq öz irslərində əsaslandırıqları üçün diqqətdən kənarda qalan bir insan sinfini müəyyən edən bütün peyğəmbərlərin xəbərini aşkar edir. Bunlar müqəddəs tarix boyu “Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi bizik” deyə car çəkənlər kimi təqdim olunanlardır. Yerusəlimə və məbədə qarşı olan xəbər Laodikeyə xəbəridir.

Kilsənin Müqəddəs Ruhun qüdrəti ilə canlandırılmamasına təəccüblənməyə ehtiyac yoxdur. Kişilər və qadınlar Məsihin verdiyi təlimatı bir kənara qoyurlar. Qəzəb və tamah qələbə çalır. Can məbədi pisliklə doludur. Məsih üçün yer yoxdur. İnsanlar öz əyri yolları ilə gedirlər. Onlar Xilaskarın sözlərinə qulaq asmayacaqlar. Özlərini öz ixtiyarlarına buraxır, məzəmmətləri və xəbərdarlıqları rədd edirlər; ta ki, şamdan yerindən götürülsün və ruhani ayırd etmə insan fikirləri ilə çaşdırılsın. Xidmətdə nöqsanlı olduqları halda, özlərini doğrultaraq deyirlər: “Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi bizik.” Onlar Allahın qanununu bir kənara qoyub öz xəyal güclərinin işığının ardınca gedirlər.” Review and Herald, 8 aprel 1902.

Sonra elçi, “sətir üzərinə sətir” metodologiyasının bir rəmzi olaraq, xəbərdaredici ismarıcının səsini bəy-gəlinlərə qarşı ucaltdı; çünki axır günlərin peyğəmbərlik xətti, Nuhun günlərindəki peyğəmbərlik xətti kimi olacaqdır; o vaxt onlar evlənib ərə gedirdilər, məhz məhvedici daşqın onların dünyəvi ehtiras və planlarını bürümək üzrə olduğu anda.

“Müqəddəs Kitab bəyan edir ki, axır günlərdə insanlar dünyəvi məşğuliyyətlərə, kefə və pul qazanmağa qərqlənəcəklər. Onlar əbədi həqiqətlərə qarşı kor olacaqlar. Məsih deyir: “Nuhun günlərində necə idisə, Bəşər Oğlunun gəlişi də eləcə olacaq. Çünki tufandan əvvəlki günlərdə, Nuh gəmiyə girənədək, insanlar yeyib-içir, evlənir və ərə verirdilər; tufan gəlib hamısını aparanadək bunu anlamadılar; Bəşər Oğlunun gəlişi də beləcə olacaq.” Matta 24:37–39.

“Bu gün də belədir. İnsanlar sanki nə Allah var, nə göy, nə də axirət varmış kimi, qazanc dalınca və xudbin nəfsani həzlərə qapılaraq tələsik irəliləyirlər. Nuhun günlərində daşqın barədə xəbərdarlıq insanların öz şərhində sarsıdılması və onları tövbəyə çağırmaq üçün göndərilmişdi. Məsihin tezliklə gəlişi haqqında olan xəbər də eyni ilə insanları dünyəvi şeylərə aludəçilikdən oyatmaq üçün nəzərdə tutulmuşdur. Məqsəd budur ki, onlar əbədi həqiqətlərin şüuruna oyansınlar və Rəbbin süfrəsinə dəvətə diqqət yetirsinlər.

“Müjdə dəvəti bütün dünyaya — ‘hər millətə, tayfaya, dilə və xalqa’ — verilməlidir.” Vəhy 14:6. Son xəbərdarlıq və mərhəmət xəbəri öz izzəti ilə bütün yer üzünü işıqlandırmalıdır. O, varlı və kasıb, yüksək və aşağı olmaqla, insanların bütün təbəqələrinə çatmalıdır. Məsih belə deyir: “Yollara və çəpərlərin kənarına çıxın və onları gəlməyə məcbur edin ki, evim dolsun.” Christ’s Object Lessons, 228.

Xəbərdarlığın son elementi əvvəlki keçiddə vurğulanır. “Bütün xalqa” qarşı olan səs kimi təqdim edilən xəbər, xilas olmaq üçün Müjdənin tələblərinə cavab verməyin zəruriliyini müəyyən edən əbədi Müjdədir. Əbədi Müjdənin ilk tələbi Allahdan qorxmaqdır və bu qorxu, diri Allahın Oğlu olan Məsihi çarmıxa gətirənin bizim günahlarımız olması həqiqətinə əsaslanır.

Xidmətinin yeddi ili ərzində Yerusəlimə göndərilən elçinin hər bir ünsürü əbədi Müjdəni təmsil edirdi; bu isə, eyni ilə, Məsihin 27-ci ildən 34-cü ilədək çoxları ilə əhdə təsdiq etdiyi yeddi il ərzində təqdim olunan Müjdə idi. Bu həm də son günlərin son iki dövründə bəyan edilən əbədi Müjdədir və son yağışın xəbərinə məxsusdur; üçüncü Vay xəbərinin İslam xəbəri olmaqla. O, yüz qırx dörd minin möhürlənməsini, buğda ilə əlaq otlarının ayrılmasını, əlaq otlarının Laodikeyə vəziyyətini və peyğəmbərliyin üçqat təbiiqini son yağışın metodologiyasının rəmzi kimi müəyyən edir; bu metodologiya isə “sətir üstə sətir”dir.

Həmin tarixdəki yeddi ilin xəbəri peyğəmbərlik baxımından Məsihin xəbərinin və işinin ilk dəfə xatırlandığı zamanın bir hissəsi olan “qisas günləri” daxilində müəyyən edilmişdir; Onun xəbəri və işi isə axır günlərdə yüz qırx dörd min tərəfindən təkrar olunmalıdır. O zaman onlar öz xəbərlərini peyğəmbərlik çərçivəsində “Allahın qisas günləri” daxilində müəyyən edəcəklər. Allahın “qisas”ının Müqəddəs Yazıda təmsil olunan iki bibliya nümunəsi vardır: Onun Öz xalqı üzərinə olan qisası və həmçinin Onun Öz düşmənləri üzərinə olan qisası.

Levililər iyirmi altıdakı “yeddi zaman” Allahın üsyankar xalqı üzərinə intiqamını təsvir edir və həmin intiqama məbədin və ordunun həm sözün həqiqi, həm də ruhani mənada tapdalanması daxildir. Məbədin və ordunun tapdalanması simvolizmi daxilində Allahın Öz düşmənləri üzərinə intiqamının simvolizmi də əks olunur. Son günlərdə Allahın Öz xalqına qarşı intiqamı, tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı Laodikeyalı Adventizmin qusulub atılması kimi təsvir olunur. Həmin nişanə məntəqəsində Onun Müasir Babil üzərinə intiqamı da başlayır.

Laodikeya Adventizmi üzərinə yaşayanların tədqiqat hökmü, ardınca Surun fahişəsi və onun minib hökmranlıq etdiyi vəhşi heyvan üzərinə icraedici hökmün gəlməsi, hər görüntünün təsirinin yerinə yetirildiyi son günlərin peyğəmbərlik tarixidir. Hər görüntü həmin iki peyğəmbərlik dövrünə tətbiq edilməlidir, çünki axır yağışın metodologiyası peyğəmbərlik xətti üzərinə peyğəmbərlik xəttinin tətbiqidir. Həmin iki tarixin başlanğıcında İsa bir “ələmət” müəyyən etdi ki, bu da həmin nöqtədə yaşayanların yer üzünün tarixinin son nəsində olduqlarını sübut edir.

Birinci dövr 11 sentyabr 2001-ci ildə yüz qırx dörd minin möhürlənməsi başladığı zaman başladı. Məhz həmin yol nişanının daxilində Məsihin Luka iyirmi birdə müəyyən etdiyi “ələmət” yerləşdirildi.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“İndi isə, qardaşlar, Allah istəyir ki, biz fənəri daşıyan adamla birlikdə öz mövqeyimizi tutaq; biz işığın olduğu yerdə və Allahın şeypura müəyyən bir səs verdiyi yerdə öz mövqeyimizi tutmaq istəyirik. Biz şeypura müəyyən bir səs vermək istəyirik. Biz çaşqınlıq içində olmuşuq və şübhə içində olmuşuq, kilsələr isə ölməyə hazırdır. Lakin indi burada oxuyuruq: ‘Bundan sonra mən başqa bir mələyin göydən endiyini gördüm; onun böyük qüdrəti var idi və yer üzünü onun izzəti ilə işıqlandı. O, qüvvətli səslə şiddətlə nida edib dedi: Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı və cinlərin məskəni, hər murdar ruhun sığınacağı, hər murdar və nifrətəlayiq quşun qəfəsi oldu’ [Vəhy 18:1, 2].”

“Belə isə, göydən gələn nur bizə çatanda onun heç olmasa bir zərrəsini tanımağa qadir bir vəziyyətdə deyiliksə, o ismaric haqqında necə bir şey biləcəyik? Və Allahın Ruhunun onları göndərdiyinə dair əlimizdə zərrə qədər dəlil olmadığı halda, bizimlə razılaşan bir kəsədən bizə gələn ən qaranlıq aldanışı da dərhal qəbul edəcəyik. Məsih dedi: “Mən Atamın adı ilə gəlirəm, amma siz Məni qəbul etmirsiniz” [bax: Yəhya 5:43]. İndi isə, Minneapolisdəki yığıncaqdan bəri burada davam edən iş məhz budur. Çünki Allah Öz adı ilə sizin fikirlərinizlə uyğun gəlməyən bir ismaric göndərir, buna görə də [siz belə nəticə çıxarırsınız ki,] bu, Allahdan gələn bir ismaric ola bilməz.” Sermons and Talks, 1-ci cild, 142.